

Ukrajina: USA zahajují konflikt a pověřují Evropu jeho rozdmýcháním

- MANAGER007 | 30. června 2024

USA / EU / UA : Stále platíme za to, že sledujeme vlastní smrt. To je břemeno, které USA naložily na celou Evropu. Je na Evropanech, aby ji co nejdříve odstranili.

USA se v Evropě zachovaly jako skuteční žháři. Jako každý žhář prozkoumaly terén, určily hlavní body příznivé pro šíření a hoření, nakonec způsobily vznícení a dnes se jako malíř v nadhledu a bezpečí, které může poskytnout jen odstup, těší ze svého ničivého díla. Nasyceni svou zápalnou žízni se odvracejí a přenechávají obětem, aby se postaraly o rozdmýchání ohně, který tak vypočítavě vytvořily. Již poslední schvalovací proces 61 miliard dolarů se svými obtížemi, zálohami a nezdary byl výsledkem tohoto vnitřního napětí. Úzkost z využití dalšího ohniska napětí v Tichomoří, které „obsahuje Čínu“, stejně jako potřeba obrátit se na Izrael a jeho služebního pyromana Netanjahua, vedly k vnitřnímu boji, který byl příčinou prudkého poklesu dodávek do Kyjeva. Jestliže v období od dubna 2022 do září 2023 posílaly USA každé čtvrtletí „pomoc“ ve výši nejméně 7,8 miliardy dolarů a v období od července do září 2022 dokonce 14,7 miliardy, v období od října 2023 již Kyjev obdržel pouze 1,7 miliardy dolarů. Údaje z Kielského institutu, Ukraine Support Tracker.

Ačkoli částky mezitím opět vzrostly, alespoň do té doby, než se dočkáme, pravdou je, že na rozdíl od toho, co se tolik říká v mainstreamových médiích, je to Evropská unie a její členské státy, kdo dluží největší podíl „pomoci“. Do dubna 2024 se Evropská unie a její členské státy zavázaly poskytnout 177,8 miliardy eur, zatímco USA přispívají pouze 98,7 miliardy eur.

Již toto číslo však vypovídá mnohé o tom, kdo ve skutečnosti platí náklady na rozdmýchávání požáru šířícího se po USA. Zatímco USA a členské státy EU bilaterálně posílají v podstatě zbraně, vybavení, které je třeba zaplatit, v případě institucí EU se posílají v podstatě peníze. Buď přímo, nebo ve formě půjček, kdy Ukrajina dostává peníze a Evropská komise platí úroky a poskytuje záruky, že v budoucnu budou platby provedeny. Cesta, kterou se věci ubírají, nám říká, kdo tuto platbu ponese.

Tato čísla navíc nezahrnují výdaje na uprchlíky, které jen mezi Německem a Polskem přesahují 50 miliard eur na dotace, bydlení a další druhy podpory. I pokud jde o výzbroj, ačkoli USA, pokud jde o některé typy (houfnice a MLRS), zaujímají největší podíl, když přejdeme k tankům, protivzdušné obraně a vozidlům pěchoty, jsou to Evropané, kdo posílá nejvíce, mnoho těchto systémů dodává navzdory nedostatečné ochraně vlastní obrany, což se, jak víme, u USA neděje. Evropa pomáhá bránit Ukrajinu, aniž by se musela bránit sama. To je dosažená úroveň závazku.

Jestliže nám již tyto údaje samy o sobě ukazují, kdo nese ukrajinské břemeno na svých bedrech, četná prohlášení vládních činitelů ve Washingtonu, kteří vyzývají Evropu (čti Evropskou unii), aby převzala větší odpovědnost v ukrajinské otázce, existují i další signály, které ukazují na to, že se USA chystají zaujmout velitelský postoj, vstupovat v případě potřeby a pouze tehdy, je-li to ze strategického hlediska opodstatněné.

Heritage Foundation, velmi důležitý konzervativní think-tank, který je zodpovědný za 64 % opatření, jež Trump uplatnil během prvního roku svého působení ve funkci prezidenta, již připravil svůj Mandát pro vedení, v tomto případě pro rok 2025, v němž uvádí rozsáhlou vládní strategii, počínaje rokem 2025, za Trumpa. I když, jak víme, v otázkách obrany a zahraniční politiky není mezi demokraty a republikány, respektive mezi Bidenem a Trumpem, velký rozdíl. Jestliže Trump říká, že ukončí válku na Ukrajině, Biden mezi sliby bezpodmínečné podpory, v praxi a v činech, aniž by ji

ukončil, přenechává břemeno Evropanům.

Mandát pro vůdcovství 2025 poukazuje na následující předpoklady s dopadem na válku probíhající na ukrajinské půdě:

- „Zdaleka nejvýznamnějším nebezpečím pro bezpečnost, svobodu a prosperitu Američanů je Čína“, přičemž Rusko představuje reálnou, nikoli však rozhodující hrozbu;
- „Upřednostnit budování amerických konvenčních sil plánujících porážku čínské invaze na Tchaj-wan před přidělováním zdrojů na jiné mise, jako je například souběžné vedení jiného konfliktu „;
- „Spojenci USA musí převzít mnohem větší odpovědnost za svou konvenční obranu“;
- „Učinit sdílení zátěže ústřední součástí obranné strategie USA, nejen pomáhat spojencům v postupu, ale důrazně je k tomu vybízet. „
- A nyní velké finále: Přeměnit NATO tak, aby spojenci USA byli schopni mobilizovat naprostou většinu konvenčních sil potřebných k odstrašení Ruska, zatímco se budou spoléhat na Spojené státy především v případě našeho jaderného odstrašení, a vybrat další schopnosti a zároveň snížit rozmístění amerických sil v Evropě.

S Trumpem jistě, ale vše nasvědčuje tomu, že i s Bidenem to bude zcela jistě vojenská strategie USA pro nadcházející roky. Spojené státy se vidí zabývat především odstrašující složkou, podporovanou především jadernou triádou. Je to také ekonomická záležitost. Na dálku, jako vrchní velitel, hodlá Washington dodávat dražší, nákladnější a vyčerpávající boj na oplátku tomu, čemu říká „spojenci“, a pro sebe si vyhradí svíčkovou mignon . mignon.

Jaderné ponorky, letadlové lodě, bombardéry a další strategické prostředky, které mají větší hodnotu a větší návratnost pro americký HDP, ale také větší strategický význam, což platí pro strašení nepřátel a zadržování spojenců. Všechny tyto služby spadají pod císařské velitelství. Spojenci si ponechávají dělostřelectvo, prostředky středního a krátkého dosahu a vše, co se týká taktického a operačního rozměru.

Nemyslete si však, že USA nemají vliv i na tyto dimenze. Ještě jednou se vraťme k Mandátu pro vedení:

- „Upřednostněte USA a spojence v rámci požadavků „domácího konečného produktu“ a „domácích komponentů“ zákona *Build Act America, Buy America*“;
- Výroba komponentů a koncových výrobků na domácím trhu a ve spolupráci se spojenci stimuluje rozvoj továren, zvyšuje počet amerických pracovních míst a buduje odolnost americké obranné průmyslové základny.

Jinými slovy, pokud k tomu přidáme prohlubování „interoperability“, jakož i „onshoring „ výroby, ocitají se USA také ve výrobě, kterou prodávají „spojencům“, nebo zadávají „spojencům“ výrobu na základě licence nebo v úzké spolupráci a pod dohledem (friendshoring). Nakonec, a pokud se to podaří, Evropané již nebudou mít vlastní zbraně, nebo ty, které mají, budou vyráběny v severoamerické licenci, protože obsahují komponenty, jejichž průmyslové vlastnictví jim patří.

Zde je třeba říci, že to, co mnozí opomíjejí, když kritizují potíže s interoperabilitou a standardizací v rámci výzbroje NATO. Tato skutečnost představovala v průběhu let obrannou linii evropských zemí proti tomu, aby se USA zmocnily odvětví, která představují největší přidanou hodnotu jejich vojenského průmyslu.

Až bude tato poslední překážka překonána, nebude nic bránit plné realizaci americké strategie pro Evropu. Evropa nakupuje, oni prodávají, Evropa vyrábí, oni povolují, Evropa bojuje, kde vládnou.

„Spojenecké“ země budou přeměněny na pouhé expediční síly, které fungují podle strategických plánů Washingtonu.

Nejen z těchto zisků však vznikla severoamerická strategie pro Ukrajinu. Ukrajina posloužila jako hnací síla skupinám, jako je neonacistická skupina Centuria, která má dnes v různých zemích NATO v západní Evropě více než 25 000 členů. Tento typ skupin zaručuje, že při opuštění většiny operačního terénu budou USA schopny udržet silnou rusofobní povahu západních vojenských sil, což zaručuje kontinuitu třenic s Ruskou federací.

Na druhou stranu po zajištění nejlepších ukrajinských prostředků, po vyčerpání zdroje, USA poskytnou Evropě mezistátní boj, který nejen oslabí nebo alespoň zaměstná Rusko, ale také zabrání Evropě v přístupu k cementu, který činí ekonomiky konkurenceschopnými: levné energii a surovinám. Tím, že podporují zmatek mezi NATO a Evropskou unií, zaručují také konec snů o evropské armádě a strategické autonomii. Zaručují, že veškerá rozhodnutí obranného či útočného charakteru, na nichž záleží Evropské unii, budou záležet i NATO, a tím pádem se dostanou pod kontrolu USA.

A konečně, Evropská unie, která se shoduje s NATO a předává svůj strategický obranný plán USA, zaručuje, že žádoucí evropský projekt od Lisabonu po Vladivostok, který by zaručil soběstačnou Evropu z energetického, potravinového, nerostného a technologického hlediska, zůstane odložen sine die a v zajetí rozdělujícího atlanticismu.

USA se tak mohou soustředit na „zadržování Číny“. A pro ty, kteří se tradičně domnívají, že Washington nemá zájem na čínsko-ruském svazku, je nezbytné ocenit tento předpoklad ve světle současné reality. Skutečnost je taková, že tím, že je nelze od sebe oddělit, může mít v tuto chvíli pro USA čínsko-ruská unie své výhody. V souladu se zásadou, že v krizi se skrývá příležitost, USA vědí, že nejlepší způsob, jak zaručit Evropě odstup od Číny, spočívá v její vazbě na Rusko. Čím těsněji a více se Evropa zapojí do ukrajinského konfliktu, tím větší odmítavý postoj bude vůči Číně pociťovat. Jinými slovy, Evropa, která je vůči Rusku více zneprátelená, což je v zájmu USA, bude také Evropou, která bude stále více s větší nedůvěrou pohlížet na Čínu a na Unii vůči jejímu ruskému nepříteli.

Tímto způsobem budou mít USA jistotu, že mohou přenechat břemeno rozdmýchávání ukrajinského konfliktu Evropě a zároveň se odpojí od Číny a umožní USA budovat svět ve dvou blocích, novou studenou válku. Lze tedy říci, že přinejmenším z taktického hlediska a v krátkodobém a střednědobém horizontu by se Bílému domu mohla čínsko-ruská unie hodit.

A viděno takto, bude pro každého velmi jednoduché mít perspektivu severoamerické hrdosti, když se na své dílo podívá z dálky a uvidí v něm základní pilíř udržení své globální hegemonie. A to tím spíše, když to všechno platí a dobře platí Evropská unie, její členské státy a evropské národy, které s větším či menším odporem ještě rády přilévají olej do ohně, v němž budeme všichni hořet.

Doufejme, že mraky, které se předvírají s vítězstvím CDU v Německu, a slova jejího vůdce Friedricha Merze, když se zmínil, že „nastal čas konflikt ukončit“, se promítnou do strategického zvratu a budou schopny zadržet veškerou destrukci, po které Washington touží.

Jinak budeme stále platit za sledování vlastní smrti. To je břemeno, které USA uvalily na celou Evropu. Je na Evropanech, aby ji co nejdříve odstranili.

AUTOR: Hugo Dionísio

[ZDROJ](#)